



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce: **M. D.**, zastoupeného Mgr. Miroslavem Dvořákem, advokátem se sídlem Bruntál, Partyzánská 16, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí** se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4.6.2010 č.j. MSK 78152/2010, sp.zn. SOC/19292/2010/Gru, o **povinnosti vrácení přeplatku na dávce příspěvek na živobytí,**

t a k t o:

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Odměna advokáta **Mgr. Miroslava Dvořáka** se určuje částkou **10.231,- Kč**, která bude proplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 60-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í:

Rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru sociálních věcí ze dne 4.6.2010 č.j. MSK 78152/2010, sp. zn. SOC/19292/2010/Gru bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Bruntál, odboru sociálních věcí ze dne 1.4.2010 č.j. 120486/2010 – BRU, kterým byla žalobci podle ust. § 21 a § 51 zákona o pomoci v hmotné nouzi stanovena povinnost vrátit přeplatek na dávce příspěvek na živobytí ve výši 50.230,- Kč za měsíce březen 2007 až září 2008. Žalovaný na základě předložené spisové dokumentace správního orgánu prvního stupně dovodil, že žalobce je společně posuzovanou osobou ve smyslu ust. § 4 zákona č. 110/2006 Sb., v platném znění se svou matkou P. D., na základě čehož správní orgán prvního stupně provedl nové posouzení jeho nároku na

příspěvek na živobytí od března 2008 do září 2008, když od 1.10.2008 byla žalobci tato dávka odňata. Protože v uvedených měsících příjem společně posuzovaných osob, tj. žalobce a jeho matky převyšoval částku živobytí a nárok na příspěvek na živobytí žalobci nevznikl, je povinen za uvedené období vrátit přeplatek ve výši celkem 50.230,- Kč.

Žalobce s napadeným rozhodnutím nesouhlasil a vytýkal nesprávné dokazování jak žalovanému, tak i správnímu orgánu prvního stupně, v důsledku čehož napadené rozhodnutí nevychází ze správně zjištěného skutkového stavu. Žalobce byl až po přiznání příspěvku na živobytí správním orgánem prvního stupně vyzván k doložení místa svého bydliště a toho, že již není hlášen k trvalému pobytu u své matky, resp. že byl odhlášen ze služeb spojených s užíváním tohoto bytu. Žalobce však neměl reálnou možnost požadované údaje a doklady doložit, tj. doložit konkrétní místo svého pobytu či bydliště, neboť žádné stále přístřeší neměl a odhlásit se z místa bydliště své matky nemohl, neboť k tomu byla pouze oprávněna ona, což s ohledem na svůj věk neučinila. V rozhodném období žádné stále přístřeší neměl a pouze příležitostně a dočasně využíval různých možností. Co se týče jeho bydlení u matky, bylo v tomto směru provedeno nedostatečné dokazování, když ve věci byl vyslechnut pouze jediný svědek z celého domu, který navíc bydlel v jiné části domu, než je umístěn byt matky žalobce a navíc pouze po část rozhodného období. V rozhodném období žalobce nevylučuje, že v několika případech svou matku navštívil, nicméně popírá, že by zde delší dobu či trvale bydlel. K tomu žalobce navrhoval vyslechnout jmenovité svědky.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby žalobce jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru sociálních věcí ze dne 4.6.2010 č.j. MSK 78152/2010, sp. zn. SOC/19292/2010/Gru, obsahem jeho správního spisu a správního spisu Městského úřadu Bruntál, sociálního odboru sp. zn. 14077/2007/BRU. Dále krajský soud provedl důkaz správním spisem Obecního úřadu Světlá Hora č. sp. OUSH/Ha/10/2008-EO, č.j. OUSH/Ha/2945/2009 a výslechem svědků M. H., A. J., J. L. a Z.H.

Z provedeního dokazování krajský soud zjistil, a to ze správního spisu Městského úřadu v Bruntále, odboru sociálních věcí, následující:

- z žádosti o příspěvek na živobytí, že žalobce tuto žádost podal dne 13.3.2007 a v ní mimo jiné uvedl, že je toho času bez přístřeší;
- z dokladu o výši měsíčních příjmů ze dne 13.3.2007, že žalobce žádné příjmy z výdělečné činnosti ani z podnikání nemá;
- z potvrzení Úřadu práce v Bruntále ze dne 19.3.2007, že žalobce je veden v seznamu uchazečů o zaměstnání od 1.11.2004;
- z protokolu o ústním jednání ze dne 13.3.2007, že žalobce uvedl, že žije bez přístřeší, že si bude vyřizovat odhlášení ze služeb od matky a že v bytě matky nebydlí. Dále je v protokolu uvedeno, že si žalobce bude vyřizovat změnu trvalého bydliště a že toto bydliště bude mít na adrese obce;

- z protokolu o ústním jednání ze dne 26.3.2007, že žalobce uvedl, že se z adresy trvalého bydliště matky nemůže odhlásit pokud neprokáže jiné bydliště a že bydlí po známých a je bez přístřeší;
- z oznámení ze dne 26.3.2007, že žalobci byl přiznán od března 2007 příspěvek na živobytí ve výši 3.126,- Kč;
- z rozhodnutí ze dne 20.8.2007, že žalobci byl tento příspěvek snížen od 1.8.2007 na částku 2.774,- Kč;
- z rozhodnutí ze dne 19.9.2007, že příspěvek na živobytí byl od 1.9.2007 žalobci snížen na částku 1.242,- Kč měsíčně;
- z oznámení ze dne 15.11.2007, že příspěvek na živobytí byl od 1.11.2007 žalobci zvýšen na částku 1.594,- Kč měsíčně;
- z oznámení ze dne 10.12.2007, že příspěvek byl žalobci zvýšen na 2.559,- Kč měsíčně od 1.12.2007;
- z rozhodnutí ze dne 23.1.2008, že příspěvek na živobytí byl žalobci snížen na 1.855,- Kč měsíčně od 1.1.2008;
- z oznámení ze dne 25.3.2008, že příspěvek na živobytí byl žalobci zvýšen od 1.3.2008 na částku 2.723,- Kč;
- z oznámení ze dne 14.4.2008, že příspěvek na živobytí byl žalobci zvýšen od 1.4.2008 na 3.126,- Kč měsíčně;
- z protokolu o sociálním šetření ze dne 18.9.2008, že bylo provedeno šetření v bytě P. D., přičemž na zvonění nikdo nereagoval, rovněž ani u sousedů nebyl nikdo přítomen;
- z protokolu o výpovědi svědkyně J. G., že tato svědkyně je předsedkyní Sdružení vlastníků bytových jednotek ve Světlé 342-344. Svědkyně předložila správnímu orgánu prvního stupně evidenční list k bytu č. 9 P. D., kde je uveden jako spolubydlící M. D. Svědkyně dále sdělila, že žalobce užívá byt společně s matkou, a že v rámci bydlení vystupuje jako spoluvlastník domu č. X;
- z oznámení ze dne 15.10.2008, že správní orgán prvního stupně zahájil z moci úřední správní řízení ve věci výplaty příspěvku na živobytí. V oznámení je uvedeno, že 18.9.2008 převzal žalobce výzvu, dle které byl povinen do 8.10.2008 doložit doklady o vyloučení ze služeb spojených s bydlením v bytě své matky a dále doklad o tom, že požádal o přidělení bytové jednotky v místě trvalého pobytu;
- z protokolu o sociálním šetření, že dne 23.10.2008 ověřoval správní orgán prvního stupně, zda se žalobce zdržuje v místě trvalého bydliště své matky, přičemž bylo zjištěno, že jeho jméno bylo uvedeno na poštovní schránce a byt označen nebyl vůbec. V žádném bytě v době šetření nikdo neotevřel;

- z protokolu o výsledku svědkyně Z. H., že bydlí ve vedlejším vchodě trvalého pobytu žalobce, že pracuje na Obecním úřadě Světlá Hora. Na adrese Světlá X bydlela 7 let, dne 20.10.2008 se odstěhovala. Podle názoru svědkyně, žalobce u své matky bydlí, protože ho zde vídává. Chodí v domácím oblečení, a proto usuzuje, že tam nechodí pouze na návštěvy;

- z rozhodnutí ze dne 30.10.2008, že správní orgán prvního stupně zastavil žalobci výplatu příspěvku na živobytí od 1.10.2008. Toto rozhodnutí je odůvodněno tím, že žalobce byl vyzván k předložení dokladů o vyloučení ze služeb spojených s bydlením v bytě matky a dokladu o tom, že požádal o přidělení bytové jednotky v místě trvalého pobytu. Žalobce dne 29.9.2008 předložil pouze doklad o tom, že si v místě trvalého pobytu požádal o přidělení bytové jednotky;

- ze sdělení žalobce ze dne 6.11.2008, že žalobce správnímu orgánu prvního stupně sdělil, že v současné době díky J. L. existuje na zahradní chatce v jeho vlastnictví ve Vrbně pod Pradědem. Tento mu poskytl azyl z důvodu jeho špatné sociální situace. Žalobce dále sdělil, že jeho matka požádá o zrušení jeho trvalého pobytu v místě svého bydliště;

- z protokolu o výpovědi svědka J. L. ze dne 24.11.2008, že tento svědek odmítl vypovídat správnímu orgánu prvního stupně, protože si již nepamätuje, v jakých termínech žalobce pobýval na jeho chatě. Pripustil pouze, že to byla část loňského a tohoto roku;

- z rozhodnutí žalovaného ze dne 16.1.2009, že tímto rozhodnutím zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 30.10.2008 ve věci zastavení výplaty příspěvku na živobytí jako opožděné;

- z rozhodnutí ze dne 4.3.2009, že správní orgán prvního stupně od 1.10.2008 žalobci odňal dávku příspěvek na živobytí;

- z rozhodnutí žalovaného ze dne 28.5.2009, že tímto rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil napadené rozhodnutí správního orgánu prvního stupně o odnětí dávky příspěvku na živobytí.

Ze správního spisu žalovaného krajský soud zjistil, že je v něm založeno rozhodnutí Městského úřadu Bruntál, odbor sociálních věcí ze dne 1.4.2010, kterým rozhodl o povinnosti vrácení přeplatku příspěvku na živobytí za měsíce březen 2007 až září 2008 v celkové výši 50.230,- Kč. Tento správní spis obsahuje zároveň i odvolání žalobce ze dne 28.4.2010, o němž rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.

Ze spisu Obecního úřadu Světlá Hora č.sp. OUSH/Ha/10/2008-EO č.j. OUSH/Ha/2945/2009 krajský soud zjistil, že tento obecní úřad rozhodnutím ze dne 25.8.2009 vyhověl žádosti P. D. s tím, že údaj o místě trvalého pobytu žalobce na adrese bydliště jeho matky, tedy P.D., se ruší. Ze spisu je zřejmé, že rozhodnutí bylo vydáno k žádosti P. D. ze dne 14.11.2008, a že její žádost byla nejdříve zamítnuta a k jejímu odvolání Krajský úřad Moravskoslezského kraje toto rozhodnutí zrušil a věc vrátil prvostupňovému správnímu orgánu k dalšímu řízení. Správní orgán prvního stupně poté vyslechl svědka M. H., který uvedl, že žalobce zná pouze

od vidění, v domě jej vídal jednou za čas a řekl by, že v bytě nebydlí. Vídává žalobce nepravidelně, asi jednou do měsíce. Dále ze spisu vyplývá, že v průběhu řízení byly slyšeny svědkyně J. L. a A. J. které uvedly, že žalobce znají pouze od vidění, domě č.p. X ve Světlé Hoře ho občas vídají. Svědkyně J. k tomu uvedla, že jej vídává na schodech, protože bydlí ve vedlejší bytě a vídává ho občas chodit i do bytu, žalobce vídává přibližně dvakrát do měsíce. Svědkyně L. pak uvedla, že v domě žalobce občas vídá, dle jejího názoru se žalobce doma nepravidelně zdržuje.

Krajský soud provedl výslech svědků k návrhu žalobce prostřednictvím dožádaného Okresního soudu v Bruntále a z jejich výpovědí zjistil následující:

- svědkyně A. J. uvedla, že v bydlíšti Světlá Hora X bydlí 4 roky, že paní D. má dva syny a ona nezná ani jednoho. Někde slyšela, že D. vypověděla jednoho ze svých synů, toho který je svobodný;

- svědkyně J. L. uvedla, že žalobce zná od vidění, bydlí ve stejném vchodě, ale neví, zda tam také bydlí žalobce, vídá ho těch 8 let co bydlí ve Světlé Hoře čp. X. V období březen 2007 až září 2008 opravdu neví, zda a jak často vídala žalobce, ví jen to, že tam má žalobce zrušen trvalý pobyt. Nyní žalobce vídá dvakrát do měsíce, jak často ho vídala dříve, si nevzpomíná, vídala ho hrozně málo;

- svědkyně Z. H. uvedla, že žalobce zná asi od roku 2003, a že dříve bydleli v jednom domě, ale každý v jiném vchodě. V domě matky žalobce jej vídávala, ale již neví jak často. V období roku 2007-2008 žalobce vídávala asi dvakrát až třikrát měsíčně, pak již ne tak často. Předpokládá, že tam chodil za matkou. Dále tato svědkyně uvedla, že na Obecním úřadu ve Světlé Hoře pracuje a s žalobcem řešila žádost o zrušení trvalého pobytu. Žalobci vysvětlila, že to není možné, a tak ji podala jeho matka. Svědkyně nemůže říct, zda žalobce u své matky bydlel nebo tam chodil na návštěvu. Bydlela v jiném vchodu, do jejich domu často nechodila a do jejich bytu nikdy nechodila. Ví jen, že si tam žalobce někdy přebíral poštu nebo mu pošta byla doručována přes jeho matku.

Z výše uvedených důkazů vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobci na základě jeho žádosti byl přiznán s účinností od března 2007 příspěvek na živobytí, který mu byl poskytován až do měsíce října 2008, kdy s účinností od 1.10.2008 mu byl tento příspěvek odňat. Rozhodnutím ze dne 1.4.2010 odbor sociálních věcí Městského úřadu Bruntál rozhodl o povinnosti vrácení přeplatku dávky příspěvek na živobytí poskytnutý žalobci za období březen 2007 až září 2008 ve výši 50.230,- Kč. K odvolání žalobce žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil s tím, že se ztotožnil s jeho skutkovými i právními závěry. Žalovaný vycházel z ust. § 4 zákona č. 110/2006 Sb. o životním a existenčním minimu ve znění pozdějších předpisů. Podle ust. § 4 odst. 1 písm. c) citovaného zákona se pro účely tohoto zákona posuzují rodiče a zletilé děti, pokud tyto děti společně s rodiči užívají byt a nejsou společně posuzovány s jinými osobami podle písm. b) nebo d). Podle názoru žalovaného postupoval prvoinstanční orgán v souladu se zákony, když dospěl k závěru, že žalobce je nutno společně posuzovat s jeho matkou ve smyslu výše citovaného zákonného ustanovení. Oba správní orgány přitom dospěly k závěru, že byla naplněna podmínka společného užívání bytu žalobce s jeho matkou. S tímto závěrem se však krajský soud neztotožňuje. Žalovaný i správní orgán prvního stupně

vycházely z důkazu, a to písemnosti žalobce adresované Společenství vlastníků bytových jednotek a ze sdělení Společenství vlastníků bytových jednotek Světlá Hora, že žalobce není odhlášen ze služeb spojených s užíváním bytu a z vyúčtování služeb za rok 2007, kde je uveden jako osoba spolubydlící, podepsaný matkou, z evidenčního listu ze dne 1.10.2008 a z výpovědi svědků, že vídají v místě bydliště žalobce často v domácím oblečení. Z těchto důkazů učinil žalovaný pak závěr, že je zřejmé, že se žalobce v místě trvalého pobytu zdržuje a vystupuje jako spolumajitel nebo uživatel předmětného bytu. V daném případě však není pro posouzení otázky, zda žalobce měl být posuzován společně se svou matkou to, že nebyl formálně odhlášen ze služeb spojených s užíváním bytu či jakým způsobem bylo realizováno vyúčtování služeb za rok 2007, kde byl uveden jako osoba spolubydlící či z evidenčního listu ze dne 1.10.2008. Rozhodné je prokázání skutečnosti, zda fakticky za období březen 2007 až září 2008 se svou matkou užíval společně předmětný byt. Žalobce tuto skutečnost v průběhu správního řízení i tohoto přezkumného řízení soudního popíral. Tato skutečnost dle názoru krajského soudu nebyla jednoznačně potvrzena ani výsledkem svědků slyšených ve správním řízení, které ostatně žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí jmenovitě neuvádí a odvolává se pouze obecně na „výpovědi svědků ze dne 18.9.2008 a 23.10.2008 z místa trvalého pobytu žalobce“. Naopak v řízení slyšení svědkové, kteří vypovídali i ve správním řízení ohledně odhlášení žalobce z místa trvalého pobytu nepotvrdili skutečnost, že žalobce fakticky trvale, pravidelně užíval byt své matky na adrese Světlá Hora čp. X. Jestliže správní orgán prvního stupně vycházel ze skutečnosti, že žalobce je společně posuzovanou osobou se svou matkou, přičemž z tohoto důvodu z hlediska posouzení nároku na příspěvek na živobytí započel příjmy matky z dávky důchodového pojištění, tj. starobního důchodu a příjmy žalobce v předmětném období a dospěl k závěru, že v tomto období v jednotlivých měsících příjem společně posuzovaných osob převyšoval částku životního minima a nárok na dávku příspěvek na živobytí žalobci nevznikl, postupoval tak nesprávně neboť tento závěr, tj. že žalobce je nutno jako společně posuzovanou osobou posuzovat s matkou nemá oporu v provedeném dokazování.

Ze shora uvedených důvodů krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného v souladu s ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. rozsudkem ze dne 10.11.2011 č.j. 38Ad 29/2010-70 zrušil a věc mu podle odst. 4 téhož ustanovení vrátil k dalšímu řízení.

Ke kasační stížnosti Krajského úřadu Moravskoslezského kraje Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 30.11.2012 rozsudek Krajského soudu v Ostravě zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. S ohledem na to, že od 1.1.2012 přešla na základě zákona č. 366/2011 Sb. působnost krajských úřadů rozhodovat o odvoláních ve věcech dávek státní sociální podpory, dávek pomoci v hmotné nouzi a příspěvků na péči, na Ministerstvo práce a sociálních věcí, bylo v dalším řízení jednáno s tímto ministerstvem jako procesním nástupcem. V posuzovaném případě dle kasačního soudu se v dané věci jedná především o posouzení otázky, zda žalobce v rozhodném období od března 2007 do září 2008 byl osobou bez přístřeší či naopak bydlel společně se svou matkou v jednom bytě, a zda byl v tomto období ve smyslu § 4 zákona č. 110/2006 Sb. společně posuzovanou osobou se svou matkou, která pobírá starobní důchod. Nejvyšší správní soud na základě provedených důkazů shora citovaných přisvědčil názoru krajského soudu v tom, že rozhodující je skutečný, nikoliv formální stav, co se týče posuzování žalobce společně s jeho matkou. Provedené důkazy však Nejvyšší správní soud zhodnotil a učinil z nich

závěry zcela odlišné než krajský soud. Podle kasačního soudu je třeba připustit, že výpovědi učiněné svědkyněmi A. J. a J. L. výslovně nepotvrzují pravidelné či každodenní užívání bytu žalobcem, avšak nijak nevyvrací, že žalobce v období od března 2007 do září 2008 se v bytě své matky pravidelně zdržoval. Nejvyšší správní soud uvedl, že výpovědi uvedených svědkyň žádný zásadní závěr ohledně četnosti či pravidelnosti pobytu žalobce v bytě své matky nelze v rozhodném období činit, nicméně se přiklonil k závěru, že pokud svědkyně, které se s žalobcem jinak žádným způsobem nestýkaly, přesto jej několikrát v domě sice náhodně potkaly, nasvědčuje to spíše tomu, že se žalobce v bytě své matky pravidelně zdržoval. S přihlédnutím k další výpovědi svědkyně Z. H. má Nejvyšší správní soud za to, že především z výpovědi této svědkyně učiněné ve správním řízení vyplývá, že žalobce v bytě své matky pravidelně bydlel. Hodnocením provedených důkazů podle kasačního soudu nelze uvěřit tvrzení žalobce, že v bytě své matky v době podání žádosti o dávku a později nebydlel. Nelze odhlédnout od zjištění, že žalobce neučinil, ač byl k tomu v průběhu rozhodného období opakovaně vyzván, žádný krok k ukončení svého pobytu v bytě matky a odmítal doložit též skutečnost, kde se fakticky zdržuje. Svou matku informoval o nutnosti prokázat ukončení svého pobytu až v listopadu 2008, aniž by vysvětlil, proč tak neučinil dříve, když k tomu byl opakovaně správním orgánem I. stupně vyzván již od března 2007. Rovněž na opakované naléhání označil za místo svého pobytu chatu kamaráda J. L. ten však jako svědek vypověděl, že žalobce se zde zdržoval pouze krátkodobě, jednou snad po dobu dvou a podruhé po dobu čtyř dnů v průběhu let 2007 – 2008. V této souvislosti je nutné uvést, že pokud žadatel o pomoc v hmotné nouzi neuvedl údaje potřebné pro ověření nároku na dávku a její výši, tvrdí, že se v místě svého trvalého bydliště nezdržuje a bydlí jinde, musí správní orgán trvat na tom, aby tuto skutečnost prokázal, neboť mu to ukládá zákon. V opačném případě žadatel riskuje, že mu dávka nebude přiznána, anebo, že mu bude posléze odňata. Je nutno připustit, že nejlépe by tento stav věci mohla popsat matka žalobce P. D., která v průběhu správního řízení však odmítla vypovídat. Nicméně tato v žádosti o zrušení údaje trvalého pobytu žalobce ze dne 13.10.2008 uvedla, že tuto žádost podává proto, že při poskytování pobytu žalobce nesčetněkrát upozornila na nutnost dodržovat podmínky pobytu, zejména hradit dohodnuté náklady s tím spojené. Tyto náklady i po několikeré výzvě neuhradil a podle Nejvyššího správního soudu její prohlášení nepochybně svědčí o tom, že žalobce v jejím bytě bydlel a odmítal se podílet na náhradě nákladů spojených s bydlením. Obdobně matka žalobce uvedla i ve výpovědi ze dne 18.12.2008, kdy opakovala, že její syn je nezaměstnaný, nepřispívá jí na domácnost a proto nechce, aby byl v jejím bytě hlášen.

V dalším Nejvyšší správní soud uvedl, že se všemi provedenými důkazy zcela koresponduje vyjádření Úřadu práce v Bruntále vyžádané správním orgánem I. stupně v rámci kontroly dodržování aktivizačního plánu žalobce. Podle závěru Nejvyššího správního soudu krajský soud pochybil, když důkazy vzájemné souvislosti nehodnotil a kladl přílišný důraz na tvrzení žalobce, že v bytě své matky nebydlel a na výpovědi svědků slyšených v průběhu soudního řízení správního, které sice výslovně neprokazují skutečnost, že žalobce pravidelně užíval byt své matky, ale současně tuto skutečnost ani nevylučují. Nejvyšší správní soud naopak dospěl k závěru, že to byl právě žalovaný, který při svém rozhodování vycházel z dostatečně zjištěného skutečného stavu věci a náležitým způsobem zhodnotil získané důkazy k prokázání závěru o povinnosti žalobce vrátit přeplatek na dávce – příspěvek na živobytí za období od března 2007 do září 2008. Oba správní orgány věc posoudily

správně, neboť z provedených důkazů skutečně vyplývá, že žalobce v březnu 2007 dosáhl přiznání dávky pomoci v hmotné nouzi na základě nepravdivého údaje, že je osobou bez přístřeší, ačkoliv v řízení bylo prokázáno, že v předmětném období pravidelně spolu s matkou obýval její byt a byl tak ve smyslu § 4 zákona č. 110/2006 Sb. o životním a existenčním minimu společně posuzovanou osobou se svou matkou P. D., která pobírá starobní důchod. S odkazem na ust. § 51 odst. 1 zák.č. 111/2006 Sb. je žalobce povinen vrátit přijaté částky, dávky pomoci v hmotné nouzi – příspěvek na živobytí, neboť podle tohoto ustanovení je příjemce dávky povinen vrátit částky neprávem přijaté, jestliže dávku přijímal, ačkoliv musel z okolností předpokládat, že tato dávka byla vyplácena neprávem nebo ve vyšší částce, než náležela, nebo jestliže dávka byla přiznána nebo její výše stanovena na základě nepravdivých, neúplných nebo zkreslených údajů sdělených příjemcem.

Protože shora uvedeným názorem Nejvyššího správního soudu je krajský soud podle § 110 odst. 3 s.ř.s. vázán, žalobu jako nedůvodnou v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému toto právo náhrady nákladů řízení nenáleží podle § 60 odst. 2 s.ř.s.

Ustanovenému právnímu zástupci žalobce byla přiznána odměna za zastupování žalobce v rozsahu 5 úkonů právní pomoci po 500,- Kč a 5 režijních paušálů po 300,- Kč dle ust. § 7, § 9 odst. 2 a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. v platném znění. Další náklady právního zástupce žalobce činí cestovné z Bruntálu do Ostravy a zpět osobním automobilem Volkswagen Passat, RZ X při ujetých 150 km při každé cestě a spotřebě nafty 7,2 litrů/100 km jízdy. Za cestu konanou dne 21.12.2010 činí náhrada za spotřebu pohonných hmot a opotřebení vozidla 879,- Kč dle vyhl. č. 462/2009 Sb. a za cesty konané ve dnech 16.6.2011 a 10.11.2011 dvakrát 888,- Kč dle vyhl. č. 377/2010 Sb. Náhrada za promeškaný čas činí dle ust. § 14 odst. 1, písm. b) a odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb. v platném znění 1.800,- Kč. Náhrady právního zastoupení činí 8.455,- Kč a s připočtením 21% DPH ve výši 1.776,- Kč, celkem tedy 10.231,- Kč.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí je možno podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, do dvou týdnů po jeho doručení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Kasační stížnost je nepřipustná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

V Ostravě dne 1.8.2013

JUDr. Petr Indráček
samosoudce

